

PARLEM DE CUINA

Receptes de festa

Per a aquesta setmana us proposo un grapat de receptes per a fer aquest dies de festa. Receptes senzilles però que ajudaran a donar un toc diferent a les vostres celebracions.

Blinis amb caviar.

Ingredients (5 persones): Per la massa: 100 g farina, 1 cullerada llevat liofilitzat (canari), sal i pebre, un poc sucre, 2 ous, 1 dl llet

Per a la presentació: 2 dl iogurt, 50 g caviar i un poc cibulet picat. Elaboració:

Encalenteriem la llet fins que sigui tèbia. Dins un bol mesclarem el llevat, la farina tamisada el amb el sucre, la sal i el pebre. Formarem amb la farina un volcà i en el centre hi posarem els ous i la llet tèbia hi ho mesclarem amb suavitat fins a aconseguir una pasta homogènia. Dins una pella amb la mantega calenta hi abocarem una porció de massa amb ajuda d'un cullerot (farem rotllos de uns 5 cm de diàmetre). Deixarem que es faci durant 1 minut, dona-li la volta i courem l'altre costat fins que quedi ben doradet. Servirem amb iogurt batut, caviar i cibulet.

Ostres amb salsa

Ingredients (5-6 persones):

12 ostres, 1 manat de porros, 2 pastanagues, farina, nata, tomàtiga triturada, vi blanc, 300 grams de gírgoles, mantega, sal, pebre bo i nou moscada.

Elaboració:

Sofregiu el porro i la pastanaga, tallats a juliana, amb un poc de mantega.

Afegiu les gírgoles també tallades a juliana. Deixau-ho

coure a foc viu un parell de minuts i ho banyau amb un poc de vi blanc.

Seguidament deixau reduir aquest vi i el lligau (espessiu) amb un poc de farina (una cullerada). Un

cop preparat aquest roux (com si féssiu una beixamel), li afegiu la nata i unes cullerades de tomàtiga triturada, rectificau de sal i ho aturau després d'haver cuit uns minuts. A l'hora de servir, encalentiu la salsa amb les verduretes i li afegiu la polpa de les ostres.

Deixau coure uns minuts i ho serviu dins la mateixa closca dels mol-luscs.

Escuma de foie

Ingredients (5persones):

250 grams de foie fresc o bloc de foie, 90 grams de mantega, 1 dl de nata líquida, sal i pebre bo,

Elaboració:

Passarem per un colador finet o tamís el foie per a retirar-li totes les parts més dures. La pasta resultant la mesclarem amb la mantega a temperatura ambient (ha d'estar fluixeta). Ho mesclarem be fins a aconseguir una crema lleugerament

escumosa. Afegirem la nata líquida poc a poc i seguirem mesclant. Assaonarem i repartirem la crema sobre unes torrades o unes tartaletes de pasta brisa.

Bon Nadal i bones festes.

Juan A. Fernández
parlemdecuina@hotmail.com

ESPAI PER A LA REFLEXIÓ

Els controladors aeris i “el corral de la Pacheca”

“Vaga encoberta”?; “Vaga salvatge”?; simplement “vaga”? doncs res d'això, i no sé, perquè ens han d'ofegar amb eufemismes els mitjans de comunicació, que semblen que o no se n'adonen o no se'n volen adonar-se. Informació o desinformació?

Una vaga té uns mecanismes legals que s'han de complir, perquè sigui autoritzada. S'ha de comunicar amb un termini, s'han d'aplicar o consensuar uns serveis mínims, etc. Això dels controladors aeris, no ha estat cap tipus de vaga, ha estat un abandó del lloc de treball mitjançant unes baixes, sembla que, fingides, no dic en tots els casos, però resulta casualitat que tots emmalalteixin de cop. Segons l'estatut dels treballadors, és una falta greu i en sembla que motiu suficient d'acomiadament.

Ara vull considerar i analitzar l'efecte moral; vull dir els drames personals i morals que han provocat en un gran nombre de persones que varen haver de quedar a terra arrel de la seva gran irresponsabilitat, provocant el tancament de l'espai aeri. I a més els han provocat uns “treballadors” que a l'estat espanyol cobraven (abans del decret), ni més ni manco, que una mitja de més de tres-cents mils euros anuals, bastant més de cinquanta milions de les antigues pessetes; més del doble que altres controladors aeris europeus; i, i cinc-cents quaranta € per hora extra. Que poguessin accedir a un pla de pre-jubilació als (LER), als 52 anys cobrant un sou de sent setanta mil euros fins al 65 sense treballar i després la pensió corresponent.

Això és un insult cap als que cobren un salari mínim interprofessional (que són molts) d'una mica més de sis-cents euros mensuals o els “mileuristes”.

Per a mi l'actitud del portaveu César Cabo, ara demanant excuses amb un posat que ni s'ho creuen, és un insult. Un insult a la sensibilitat de la majoria de ciutadans i ciutadanes de l'estat espanyol: Per una part els que reberen la potada al cul en els aeroports, totalment segrestats dins un espai mínim i amb unes condicions més que deficitàries; passant-se per l'entrefolre els seus drets, civils i humans. I per l'altre els que, no viatjàvem, i hem hagut d'aguantar que els seus capdavanters i algun esporàdic, es feien els ploramiques.

Molta gent voldria plorar amb els seus ulls i treballar amb les mateixes condicions.

Però fem memòria. No els hi va bastar el temps, perquè un cop s'anunciés que l'estat espanyol, privatitzava una part de la gestió dels aeroports, per aixecar el cul i organitzà la tangana que han muntat. Per a mi estava més que organitzat i muntat; el que encara no tenien definit era la data: O el pont de la Constitució o per les festes de Nadal?

Persones que no tan sols es movien per vacances (un dret) i que prou merescudes se les tenien; i no les que els hi han fet passar aquests impresentables, persones que anaven a veure familiars, o familiars malalts, tal volta per acomiadar-se, persones que anaven a noces dels seus fills, filles, amics o a batejos (els hi han robat un instant important de les seves vides que no es podrà recuperar: això que val?) A un amic i amiga meua i a la seva filla també, que esperaven veure el net com a aigua de maig i els hi han robat dos dies de poder gaudir amb ell. Persones que anaven a cercar un lloc de feina, a fer un examen o oposició, a cobrir un tractament mèdic o inclusiu tenien hora per una operació. Com es pot rescabalar això?

No em serveix que el portaveu digui que les relacions amb

el Govern estaven molt deteriorades (ara han deteriorat, per irresponsables, les seves relacions amb la ciutadania) i varen tenir un esclafit i varen perdre els nervis (en sembla una mentida tan meridiana, que fa fins i tot oïet).

Pregunta: com poden fer un esclafit i perdre els nervis, unes persones que han d'estar prou equilibrades per la feina i la responsabilitat que tenen o diuen tenir? Com podem a partir d'ara fiar-nos de la seva responsabilitat professional? O el dia que perdin els papers, tornaran a fer una endemesa semblant?

Vos imagineu un cirurgià que tingui un esclafit de nervis i estant a mitjana operació, deixi al pacient amb els budells en l'aire?. Doncs alguna cosa semblant han fet uns controladors que no s'han sabut controlar; o si, tal volta han escoltat: “la voz de su amo”. El qui els s'hi va anar donant els privilegis que tenen, en el seu dia. Blanco ja ha insinuat una presumpta conspiració del Pius Pius i els controladors aeris. Tal volta no vagi desencaminat.

Els milions d'euros que s'han perdut, els hi trauria de sobre les costelles. Ja que ells i elles seguiran tenint un lloc de feina, més que ben pagat. Han gaudit de privilegis especials durant un bon grapat d'anys. I han tingut la barra i la vergonya de deixar a l'estacada a tot un país.

Que un col·lectiu de devers dos mil quatre-cents persones pugui parilitzar un país és increïble. I això és el que s'han permès fer. Ara poden demanar les disculpes que vulguin, però han d'assumir plenament la responsabilitat dels seus actes. Civil i penal. Han de recompensar econòmicament a tots i a cada un dels que han perdut doblers arrel de la seva supèrbia descontrolada, ja que del dany moral és complicat valorar-lo. Si fos jo els faria anar de genollons al Crist de la Sang, com es feia per promesa o per complir penitència per les nostres Mallorques.

Aplec. Que m'estic passant de mesura.

Josep Bonnin

